NEREDE KALMIŞTIK?

SAMSUN

GÖKDENİZ TÜRKİYE TURUNDA

VİLDAN ÖZDEMİR

MAVİ KİRPİ

kahramanlar

Gökdeniz

Âlim

Batuhan

Metin

KARADENİZ
K
B
D
G
SİNOP
SAMSUN
ÇORUM
AMASYA
TOKAT
ORDU

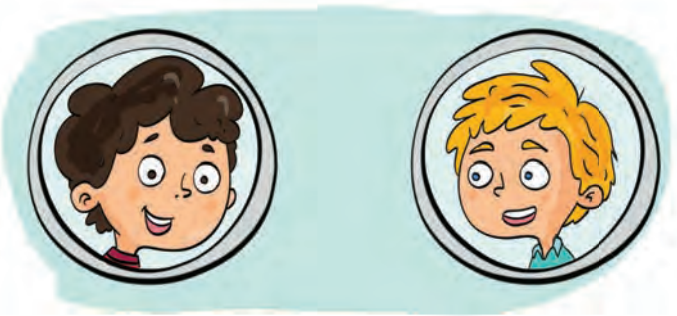

Nerede Kalmıştık?

ARADAN ÇOK ZAMAN GEÇTİ, DEĞİL Mİ?

En az sizin kadar biz de özledik gezilerimizi.

ŞİMDİ SIKI DURUN! ÖYLE BİR SÜRPRİZLE DÖNDÜK Kİ ÇOK SEVİNECEKSİNİZ.

Bu arada yeni gezilerimize nasıl karar verdik biliyor musunuz? Merak ediyorsanız dinleyin bakalım:

Yaz tatilinin son günüydü. Yine her zamanki gibi Âlim'le sohbet ediyorduk.

- Vay be Âlim, artık dördüncü sınıf öğrencisi olduk.

- Olacağız tabii Gökdeniz! Hep aynı yaşta kalacak hâlimiz yok, değil mi?

- Orası öyle de sanki bir şeyler eksik gibi.

- Koca dünyayı gezdik işte, daha ne olsun!

- Gezmesine gezdik ama **SENCE GÜZEL ÜLKEMİZİ DE GEZSEK İYİ OLMAZ MI?**

- BANA GEZMEK DE YETER! Neresi olduğu çok önemli değil. Gezmek bizim işi-

miz. Bak şimdi, Türkiye'yi gezme fikri beni de heyecanlandırdı.

- O zaman hemen yarın başlayalım mı?

- Anlaştık! Nereden başlayacağız ülkemizi gezmeye?

- Ona da yarın karar veririz.

İŞTE, TÜRKİYE TURU KARARIMIZ BÖYLE ANİ OLDU.

Zaten bizim hangi işimiz planlı ki... Kendimize de çok haksızlık etmeyelim. Ne kadar hareketli olsak da işlerimizi **PLANLI VE DÜZENLİ** yapmaya özen gösteriyoruz. Bu arada Âlim'le geziye karar vermemizin ardından ne oldu biliyor musunuz? **TABİİ Kİ BİLMİYORSUNUZ!** Bilmemeniz çok normal. O günü de doya doya oynayarak geçirdikten sonra evlerimize döndük. Fakat hesaba katmadığımız bir şey vardı. Bizim için küçük olsa da ailelerimiz için koca-man bir problem olabilir. Ama anlatmayayım şimdi. Okuyun da siz de bizimle yaşayın.

Eve döndükten sonra okul hazırlığına başladım. Yeni çantamı alıp malzemelerimi içerisine yerleştirirken Âlim'in sesini duydum. Bu gezi işi beni o kadar heyecanlandırdı ki hayal görüyorum herhâlde.

Baksanıza, Âlim'in heyecanlı sesi daha şimdiden kulaklarımda çınladı.

Bu ses bir süre dikkatimi dağıtsa da hemen işime geri döndüm. Ne de olsa yarın büyük gün. Kalemliğimi de kontrol ettikten sonra çantama yerleştirdim. Tam o sırada annem odama geldi.

– Gökdeniz...

- Teşekkür ederim anneciğim. Ben hâllettim bile.

– Neyi hâllettin oğlum?

- Çantamı hazırlamak için yardım edeceğini söyleyecektin, değil mi? Ben koskocaman dördüncü sınıf öğrencisiyim. Kendi işimi kendim yapabiliyorum.

Annem bana şefkatle baktı, gülümsedi. Onun bu gülümsemelerini çok seviyorum. Fakat gelmesinin sebebi bu değilmiş.

- Seninle gurur duyuyorum Gökdeniz ama **DEREYİ GÖRMEDEN PAÇALARI SIVAMA** hemen. Önce dinle istersen. Âlim geldi, seni soruyor. Onu söyleyecektim.

Demek Âlim'in sesi gerçekmiş. Önce biraz kızardım fakat sevinmedim desem yalan olur. Hemen ayağa kalktım. Ben kalkana kadar Âlim odama gelmişti bile.

- Dur Âlim, ne oluyor? Neden böyle telaşlısın? Bir gece daha sabredemedin mi yani?

- EDEMEDİM YA! Gözümüzden kaçan bir şey var!

Âlim'in bu sözleri beni tedirgin etmeye yetti. Bir anda tahminler zihnimde uçuştu. Sanki dizlerimin bağı çözüldü. Olduğum yere çöküp kaldım.

- NE OLDU ÂLİM, PROBLEM NE? Tane tane konuş, alıştıra alıştıra söyle. Sınıflarımız mı ayrıldı yoksa başka okula mı gideceksin?

- Hayır ya! Yarın gezi yapacaktık ya...

- NE OLDU Kİ? Yoksa yapmayacak mıyız?

- Sakin ol Gökdeniz, sen benden de heyecanlı çıktın. Yarın okulun ilk günü. Biz, bütün tatil hiç gezi yapmadık. Okul açılınca nasıl gezeceğiz?

- Şimdiye kadar nasıl yaptıysak yine öyle yapacağız.

- İyi de o zaman sadece biz gezmiyorduk ki! Bütün sınıf birlikte geziyorduk. Hatta son geziyi hatırlasana, neredeyse bütün mahalleyi gezdirdik.

ÂLİM DOĞRU SÖYLÜYOR. Tatilin son günlerini doya doya oyun oynayarak ve eğlenerek geçirdik. Arada kısa gezilerimiz oldu ama Âlim'le her zaman bir arada olamadık. Önce Âlim, aile-

siyle köyüne gitti. Ardından biz yazlığa gittik. O yüzden tam doyamadık gezilere. Şimdi de okul açılacak.

- İstediğimiz gibi nasıl gezeceğiz ki?

- Haklısın Âlim. Bunu hiç düşünmedik. Teneffüslerde gezsek çok kısa olur. Akşam mı gezsek acaba?

- Olmaz öyle şey Gökdeniz! Bu geziler için yeterince sabrettim, daha fazla bekleyemem.

- Neyse, öyle ya da böyle sonunda gezilerimize kavuşacağız. Yarın olsun da düşünürüz.

Bu son durum pek hoş olmadı. Biraz hayal kırıklığına uğradım açıkçası. Yine de umudumu kaybetmedim.

– Boş ver Âlim, biz yeter ki isteyelim. İstediğimiz zaman, istediğimiz yeri gezeriz. Sonuçta rehber biz değil miyiz?

- İçime su serptin Gökdeniz. Ben de vazgeçersin sanmıştım.

- Sen beni daha tanıyamadın mı akıllım? Bana gezmek de yeter. **AKAN SULAR DURUR** benim için.

Her ne kadar ne yapacağımızı tam bilemesek de günü mutlu bitirdik. Âlim gittikten sonra kendimle **BAŞ BAŞA KALDIM.**

Başımı yastığa koyup düşünmeye başladım. **ACABA İLK OLARAK NEREYİ GEZSEK?** Nasıl karar vereceğiz ki şimdi buna? **TÜRKİYE'DE 81 TANE İL VAR.** Hepsi de birbirinden güzel. Karar vermek çok zor olacak. Bunları düşüne düşüne uyuyakaldım. Sabaha kadar öyle rüyalar gördüm ki inanamazsınız. Sanki bir kuş oldum ve canımın istediği her yere uçup oraları bir güzel gezdim.

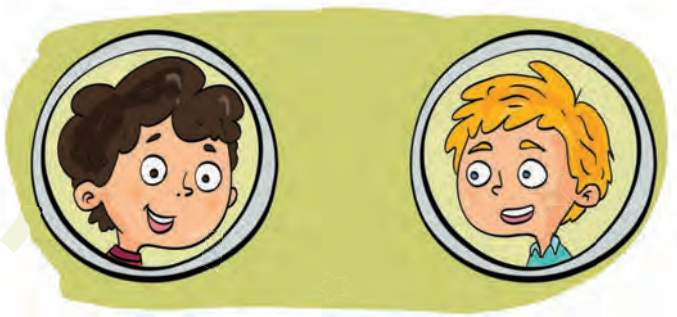

Okulun İlk Günü

Sabah erkenden uyanıp yataktan fırladım. Üzerimi değiştirirken annem odama geldi.

- VAY GÖKDENİZ! ERKENCİSİN BUGÜN.

- Ben ne zaman geç kalktım ki anneciğim?

Annem kısa süre düşündükten sonra gülerek cevap verdi:

- SANIRIM BUGÜN HARİÇ HER GÜN.

Aslında haksız sayılmaz. Tatil boyunca biraz rahat davrandım. Fakat her şeye rağmen bugün herkesten önce kalktım. Hem okulumu hem de gezileri çok özledim. Böyle hisseden sadece ben değilim tabii.

BAKSANIZA GELENE.

– Gökdeniiiiz! Gökdeniiiizzz... Kalkmadın mı daha? Nasıl uyuyabiliyorsun bu kadar anlamıyorum.

Âlim erkenden hazırlanıp evin önüne gelmişti. Pencereye çıktım.

- Ne uyuması Âlim, okula hazırlanıyorum.

- İyi hadi, paçayı kurtardın bu kez. Acele et biraz.

Ee, Âlim'i bekletmek olmaz. Biraz geç kalsam mahalleyi ayağa kaldırır bizimki. Hemen üzerimi giyindim. Kapıya doğru yürürken annem seslendi:

- NEREYE BÖYLE GÖKDENİZ, KAHVALTI YAPMAYACAK MISIN?

- Âlim beni bekliyor anneciğim. Çıkmam lazım.

Şimdi çok şaşıracaksınız işte. Yani ben şaşırdım, siz de şaşırırsınız herhâlde.

- SOFRAYA GEL GÖKDENİZ, DAHA ÇOK VAKİT VAR.

Arkama dönünce gördüğüme inanamadım. Âlim oturmuş, kahvaltı yapıyordu. Şaşkınlıktan konuşamadım bile.

- ÂLİM SEN NE ZAMAN... DAHA AZ ÖNCE...

- Uzun zamandır birlikte kahvaltı edemedik. Annenin hazırladığı kahvaltıyı çok özlemişim.

Durumu daha fazla sorgulamadım. Ne de olsa Âlim bu. Birlikte kahvaltımızı yapıp anneme teşekkür ettik.

- Ellerine sağlık anneciğim. Her şey harikaydı.

- Gökdeniz'e sonuna kadar katılıyorum. Özlemişim sizin hazırladığınız kahvaltıları...